A°. 1807. N°. 300.

KONINKLIJKE COURANT.

Donderdag den 10 December.

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officieel.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz. aan deze Courant gerigt, moeten franco of vrachtvrij toegezonden worden, onder het adres van den Directeur der Koninklijke Courant, te Utrecht.

HOLLAND.

UTRECHT den 9 December.

Bij Koninklijk Decreet van den 4 dezer maand is gearresteerd het Tableau der navolgende Officieren, om bij het generaal Depôt van recrutement, onder de orders van den Kolonel-Directeur *C. G. Ampe*, te worden geëmployeerd:

Luitenant-Adjudant, *J. V. Meifert.*
Eerste Luitenant-Quartiermeester, *J. P. Ampe.*
Chirurgijn-Majoor, *J. Wire.*
Kapiteins, *C. Eberts, A. Dyxmay, W. Feysen* en *T. Schelt.*
Eerste Luitenants, *P. Frankhuis, J. C. Muller, J. A. Horch, J. F. Wagner* en *B. W. de Waldkirch.*
Luitenants, *J. P. Schreiber, M. Coenen* en *C. Backhaus.*

Bij Koninklijk Decreet en onderscheidene Koninklijke Besluiten van den 5, 6 en 7 dezer maand, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Van de Heeren *J. Boomsma* en *J. Ruurdt*, tot Ontvangers der Imposten op den Turf in het Departement Friesland.

Van den Heer *P. Toppes*, tot Ontvanger der Onbeschrevene Middelen te Hindeloopen.

Van den Heer *C. J. Speelman van Haaswyk*, tot Lid van de Commissie van Landbouw in het Departement Brabant.

Van den Heer *G. van der Pole*, tot Lid van de Commissie van Gemeenzaamen Onderzoek en Toezigt in het Departement Zeeland.

Van den Page *van Nyvenheim*, tot eersten Page.

KONINKLIJK DECREET *van den 4 December 1807.*

LODEWYK NAPOLEON, door de gratie Gods en de Constitutie des Koningrijks, Koning van Holland, Connetable van Frankryk.

Wij hebben gedecreteerd en decreteren het navolgende:

Art. 1. De Commissie van Liquidatie en Betaling over oude, en vroegere jaren, is ontslankelijk in hare operatiën: Haar President zal direct aan Ons, en van Ons, Order ontvangen, in geval van indisposition, niet bij Ons te komen, zal een der Leden in deszelfs plaats komen, en zulks zoo menigmaal de Commissie het noodig zal oordeelen. De Gemployeerden, ter disposition dier Commissie gesteld, zullen eenigzins tot hare orders zijn, en in geen geval met eenig ander werk kunnen worden belast.

2. Het getal van de Leden dier Commissie zal kunnen vermeerderd worden, bijaldien de werkzaamheden het vereischen.

3. Overeenkomstig het Decreet en Reglement op die Commissie, zal de Directeur-Generaal der Publieke Schatkist, den 31 December, des avonds ten zes uren, gedechargeerd zijn van alle zaken betreffende den dienst van dit en vroegere jaren; ten gemelden ure zullen alle de papieren, hoedanig ook, tot den dienst behoorende, onder Inventaris en Recepisse in goede forme aan de voorsz. Commissie worden overgegeven, het Proces-Verbaal dezer operatie zal door den Directeur-Generaal der Publieke Schatkist, den Administrateur en de Leden der Commissie dubbeld worden onderteekend, te weten, op de Registers der Commissie, en op die der Schatkist.

4. Tegen het laatste dezer maand zullen Onze Ministers hunne aanvragen om fondsen voor den dienst, voor dit en vroegere jaren, aan de Commissie adresseeren. De aanvragen voor den dienst der maand Januarij van het jaar 1808, zullen zij, naar gewoonte, direct aan Ons doen toekomen.

5. Overeenkomstig Onze vorige Decreeten, zullen de Ontvangers Generaal gehouden zijn aan gener bevolen dan die der Commissie van Liquidatie te gehoorzamen, voor de disposition der fondsen, behoorende tot den dienst van dit en vroegere jaren. Den 31 dezer maand, des avonds, zal de Directeur-Generaal der Publieke Schatkist, het restant van de, door Ons gedecreteerde, Wisselbrieven, waarover niet gedisponeerd zal zijn, aan de Commissie van Liquidatie ter hand stellen, en zullen de Directeurs der Negotiatie van Veertig Millioenen eenigzins met de Commissie correspondeeren omtrent 't geen nog wegens die Negotiatie blijft te ontvangen. Wanneer alle de tot dit object relative operatiën zullen zijn afgeloopen, zal de Rekening 'er van door den Directeur-Generaal der Publieke Schatkist en de Commissie, vereenigd aan Ons worden gedaan.

6. Ten gevolge der bovenstaande dispositiën zal de Directeur-Generaal der Publieke Schatkist, om in de Uitgaven der maand Januarij te voorzien, den Ontvangst hebben der maand op den dienst van 1808, en het gene de Commissie aan de Publieke Schatkist zal kunnen verstrekken van de Vijf Millioenen, welke zij, overeenkomstig Onze vroegere decisie, aan dezelve moet tegenen.

7. Onze arbeid met den Directeur-Generaal der Publieke Schatkist, tot distributie der fondsen van de maand Januarij, zal geene plaats hebben, dan na den 31 December des avonds ten zes uren; doch zullen de aanvragen Ons, naar gewoonte, voor den 25. dezer maand worden gedaan.

Gegeven te Utrecht, den 4 December van het jaar 1807, en van onze Regering het tweede.

(geteekend,) LODEWYK.
(onderstond,) Wegens den Koning,
De Minister-Secretaris van Staat,
(geteekend,) W. F. RÜELL.

Het Wetgevend Ligchaam, welk alhier vergaderd is geweest, zal op aanstaanden Vrijdag Hoogstdeszelfs zaadeleggingen voortzetten.

FRANKRYK.

PARYS den 5 December.

Ons dagblad *de Argus*, hetwelk zoo menigwerf klaarkundige aanmerkingen van het hoogste aanbelang heeft medegedeeld, is dezer dagen, in een soomgelijk artikel, eene lettrede verder gegaan, en heeft daarin bijzonderheden publiek gemaakt, van welken de gewone nieuwspapieren geen gewag gemaakt hadden. Het artikel betreft een allergewigtigst onderwerp, namelijk den toestand der Engelschen in de Indiën, en luidt als volgt:

„Wij hebben uit eene echte bron, bijzondere tijdingen uit Oost-Indiën ontvangen. Het publiek is dikwijls verbaasd, over de duisterheid en schaarsche der berigten, welken de Engelsche Nieuwspapieren van tijd tot tijd uit dat werelddeel mededeelen. Men zou zeggen, dat de achtbare Compagnie van Winkeliers in Leadenhall-straat, die dat schoone land onder zulke willekeurige dwangwetten gebukt houden, bang zijn het geheim hunner eigene zwakheid te laten uitlekken. De grootste verrigtingen, de gewigtigste gebeurtenissen, worden door hun altoos bedekt met eenen sluijer van geheimhouding, welken het gemeen buiten staat is om optelligen. Jaar voor jaar wordt het Oost-Indische Budget aan het Parlement voorgelezd; doch de bijzonderheden van het Bestuur worden slechts zoo in het voorbijgaan aangeroerd, dat 'er reden is om te gelooven, dat de Sprekers door den invloed van die geduchte maatschappij of omgekocht, of verschrikt zijn. De Nieuwspapieren hebben zoo weinig gezegd, over de gebeurtenissen, die, gedurende de twee laatste jaren, in die groote Kolonie hebben plaats gegrepen, dat zij weldra vergeten moeten zijn, en het stilzwijgen der publieke tijd-schriften maakt dat men vrij algemeen Indiën beschouwt, als den bloeijendsten en rustigsten toestand genietende. Ons, bij voorbeeld, herinnert men zich niet meer, dat, bij de discussiën over het laatste Budget, de Compagnie verklaard werd, jaarlijks derdehalf millioenen ponden Sterling te kort te komen; de Nieuwspapieren zeiden slechts weinig van den opstand te Vellore, van de ontrustende gesteldheid der Cipayen, en van de inwendige beroerten, waarmede *Schaw-Allum*, de opvolger van den Grooten Mogol, geheel Indiën bedreigt."

„De Vrede, nu twee jaren geleden, tusschen de Engelschen en *Scindiah* gesloten, scheen aan de Britsche besittingen in Indiën eene ongestoorde rust en eenen steeds toenemenden bloei te beloven; doch deze glansrijke hoop is niet vervuld. De ontzaggelijke uitgaven van den jongsten Oorlog hebben de schatten der Compagnie zoo zeer uitgeput, dat zij genoodzaakt was, eene aanzienlijke hoeveelheid papieren geld uittegeven, welks waarde oogenblikkelijk viel, naar mate men ontdekte, dat de klinkende munt buiten omloop gehouden werd, ten einde ingescheept te worden naar Europa, alwaar men ten dringendste geld noodig had, om Subsidiën aan de tegen Frankryk gecoaliseerde Mogendheden te verschaffen. Toen de Britsche troepen en de Indianen in Engelschen dienst naar hunne Kantonnementen terug keerden, besloot de Compagnie die gelegenheid, om aan hun eene Oorlogs-gratificatie te onthouden, die in Indiën *Batta* genoemd wordt, en welke de geheele Engelsch-Indiaansche Armee, nu reeds tien jaren lang, als een gedeelte harer soldij beschouwd heeft. Deze kwalijk-beraden maatregel bragt eene gisting in onderscheidene Corpsen te weeg, en was de ware oorzaak van den opstand te Vellore, van welken de papieren, schoon kort, in dier tijd gesproken hebben. Daar die Vesting, eene der sterkste in Indiën, tot het verblijf der gevangene Prinsen uit het geslacht van *Hyder-Ali* en *Tippoo-Saib* gekozen was, namen de Engelschen daaruit de gelegenheid, om hen te beschuldigen de aanstokers van het oproer geweest te zijn, ten einde alzoo het ongelijk hunner gevangenschap te kunnen verzwaren. Dit hatelijk, door dwingelandij uitgedacht, voorwendsel be-

droog het publiek ten aanzien der ware reden van het oproer. Het werd door de ſtrengſte maatregelen gedempt; eene menigte Cipayen werden door de kogel of de bajonet ter dood gebragt, geheel het Garnizoen werd in andere Corpſen ingedeeld; maar, het voorbeeld was gegeven, en niets kon voor de Compagnie noodlotiger gebeuren dan deze eerſte opſtand. Het ijſelijk voorval te Vellore werd zoo lang als mogelijk verborgen gehouden. Ondertuſſchen kon de ſpoed en geſtrengheid, welke de Compagnie bezigde, om een einde aan zulke tooneelen te maken, geenzins beletten, dat niet weinige maanden daarna, in het District van Roonah, en onder de Cipayen, die in Coimbatour, eene onlangs veröverde, en bij der Compagnies grondgebied gevoegde Provintie, gelegerd waren, nieuwe onlusten ontſtonden. Op dat tijdſtip ſcheen de neiging tot oproer zoo algemeen onder de Cipayen te worden, dat het Beſtuur raadzaam oordeelde toetegeven, en dienvolgens ſchonk het aan alle de troepen de *Batte* terug, welks afſchaffing het eeuwig voorwendſel dezer wanordens was. Dus werd de beweegreden van het oproer te Vellore eenigermate geweerd; ja zelfs, als eene voldoening, werd het Engelsch Regiment, 't welk tot dat bloedbad gebruikt was, naar Europa terug gezonden, en de Compagnie gaf penſioenen aan de Weduwen van al de manſchap, die bij dit ongelukkig geval geſneuveld was. Doch zij verzachtte in niets de wreedheid, welke zij aan de ongelukkige Kinderen van *Hyder* en *Tippoo* had toegezworen."

„ Deze ontrustende en oproerige gezindheid der inboorlingen gade ſlaande, waren ſommige Engelſche Staatsmannen verlegen over het geen de Engelſche Beſtuurders in Indiën hen moesten toeſtaan, en het Engelsch Gouvernement oordeelde, dat, om de onvermijdelijke gevolgen daarvan af te weeren, de ſtaat van Oorlog de eenige was, die voor zijne zaken in Indiën paste, niettegenſtaande de onzaggelijke onkosten, welken die ſtaat vereischt. Het is dus waarſchijnlijk met oogmerk om hunne eigene troepen bezig te houden, dat de Engelſchen zich thans gereed maken om den Koning van Travancour aantetasten, die tot nog toe het geluk gehad heeft, om alle geſchil, hoe ook genaamd, met de Compagnie te vermijden, en de vernedering ontſnapt is, van Engelsch garnizoen in zijne Staten gelegd te zien. Nog verder uitziende oogmerken worden bij dezen onregmatigen aanval aan de Compagnie toegeſchreven. Zij vreest, dat de Europeeſche Mogendheid, die na het ſluiten van den Vrede, bezit van Cochin nemen zal, die Volkplanting op eenen geduchten Militairen voet mogt brengen; dat zij onberekenbare hulpmiddelen vinden mogt in het Koningrijk Travancour, en in de gezindheid van de Nairs, van de Polygaards en alle de misnoegden, waar van het Schier-Eiland vol is. Doch, welke voorzorgen de Compagnie ook nemen moge, ten einde de binnen- en buitenlandſche gevaren, die haar bedreigen, afteweenden, kan zij het onvermijdelijk lot, dat haar wacht, niet ontwijken. Gebragt, zoo als zij thans is, tot de noodzakelijkheid, om elken dag haar krijgswezen te vergroten, en de linie harer Vijanden uitteбreiden, heeft zij geene andere keus dan tuſſchen armoede of verderf. . . . Het is in dit oogpunt, dat wij niet volkomen overeenſtemmen kunnen met den Heer *de Pons* in zijne meening, omtrent de mogelijkheid om het oprankelijk worden der Kolonien te voorkomen (1). Ongetwijfeld kan eene Kolonie, die door den oceaan beperkt of door bergen beſchermd wordt, die tot hare verdediging tegen aanvallen van buiten of oproeren van binnen, ſlechts den bijſtand van haar Moederland vereischt, ligtelijk behouden worden, vooral door eene Zee-Mogendheid van den eerſten rang. Doch, indien dezelver behoud eene armee vereischt, buiten evenredigheid met de krachten van dat Moederland, veroorzaakt zulks noodzakelijk ontſtelling. Indien zulks het op de been brengen van een duurzaam corps troepen van het land, zoo als de Cipayen, vordert, indien het aantal der gewapende inboorlingen dan der Europeanen aanmerkelijk te boven gaat, moeten de hulpbenden den een of anderen dag de meesters worden. Even gelijk een vasten Vrede door geen goud gekocht kan worden, even zoo kan een Gouvernement, door omvoorzigtige bewilligingen, geenzins zich verzekeren van de onderdanigheid van muiters, die kennis dragen van het geheim hunner eigene ſterkte, en van de middelen, om daarmede voordeel te doen. . . . Engelands onverzadelijke ſtaatzucht heeft het gedwongen, middelen bij de hand te nemen, die het met ſnelheid ten verderve ſlepen. Altoos gedwongen om aantewinnen, teneinde te behouden, draagt het in zijn eigen boezem het gif om, dat het verteert, en dus is het, dat wij alrede de voorte-kenen gewaar worden van de vervulling eener vermaarde voorzegging van den Heer *Francis*, voormaals een der Leden van den Raad in Indiën, die in het volle Parlement gezegd heeft, dat de omwenteling in den Indostan door eenen ondernemenden Bevelhebber der Cipayen te weeg gebragt zou worden."

R U S L A N D.

PETERSBURG, *den* 11 *November*.

Het ſchandelijk gedrag der Engelſchen jegens Denemarken heeft hemlieden overwigt gegeven aan Keizer *Alexander's* billijk misnoegen tegen Groot-Brittanniën. Van dat tijdſtip af aan, deed alles zien, dat de gantſche de Ruſſiſche havens en kusten in ſtaat van verdediging geſteld werden, en thans is in het licht verſchenen het navolgend Manifest, het geen niet anders beſchouwd kan worden dan als eene ſtelling.

O O R L O G S - V E R K L A R I N G.

Hoe meer de Keizer prijs ſtelde op de vriendſchap van Zijne Britſche Majeſteit, met des te meer leedwezen heeft hij moeten zien, dat die Monarch daarvan gantſchelijk afweek.

Twee malen heeft de Keizer de wapenen opgevat voor eene zaak, bij welke Engeland het onmiddelbaarst belang had. Te vergeefs drong hij dat op aan, dat ook dat land, tot eigen voordeel, in dien ſtrijd zou medewerken. Hij verderfde niet, dat het desgelijks troepen bij de Ruſſiſchen zou voegen; hij wilde ſlechts, dat het eene krijgs-afwending zou te weeg brengen. Hij verwonderde zich, dat het in eene eigene zaak werkeloos bleef. A's een koele toeſchouwer van de bloedige tooneelen een oorlog, die op Engelands begeerte ontbrand was, zond het daarenboven Zijne troepen naar Buenos-Ayres. Een gedeelte van Engelands Armeeën, welk tot eene diverſie beſtemd ſcheen, verliet eindelijk Sicilië, alwaar het zich verzameld had. Men had reden, om te gelooven, dat die troepen naar de Napolitaanſche kusten beſtemd zouden zijn, en men vernam, dat zij bezig waren, met eene poging, om zich Egypten toe te eigenen.

Hier geen echter het hart Zijner Keiz. Maj. het gevoeligst krenkte, was de onmaatigheid, dat Engeland, tegen alle trouw-, en tegen den uitdrukkelijken en heiligen inhoud der Traktaten, den Koophandel van hoogstdeszelfs Onderdanen kwelde; en zulks op welk een tijdſtip? op het tijdſtip, toen het bloed der Ruſſen in roemrijke gevechten vergoten werd; toen zij het hoofd boden aan geheel de Legermagt van Z. M. den Keizer der Franſchen, met wien Engeland in Oorlog was, en nog is.

Toen beide de Keizers Vrede ſloten, liet Z. M., in weerwil van hoogstdezelfs billijke grieven tegen Engeland, geenzins het voornemen varen, om het dienst te doen. Z. M. bepaalde, in het Vredes Traktaat zelf, dat hij bemiddelaar tusſchen Engeland en Frankryk zijn wilde. Vervolgens bood hij den Koning van Groot-Brittanniën zijne bemiddeling aan. Hij meldde dien Vorst, dat het zijn voornemen was, voor Groot-Brittanniën verderende bedingen te verwerven. Edoch het Britsch Ministerie harnekkiglijk verkleefd aan het plan, het welk de banden tuſſchen Ruſland en Engeland gantſchelijk verbreken moest, verwierp de bemiddeling.

Rulands Vredes-verdrag met Frankryk moest den algemeenen Vrede voorbereiden. Thans verreest Engeland plotsling uit die ſchijnbare ſlaapzucht, waaraan het zich had overgegeven; maar het deed zulks, om over het Noorden van Europa nieuwe brandſtikkels uitteſtorten, die het vuur der Oorlog, welks blusſching Engeland niet wenschte, weder aanſtekken en gaande houden moesten.

Engelands vloten, Engelandſche troepen verſchenen aan Denemarkens kusten, om aldaar eene geweldadigheid te volvoeren, van welke de geſchiedenis, zoo rijk in ijſelijkheden, geen ander voorbeeld kan aanwijzen.

Eene geruste en gematigde Mogendheid, door eene langgeoefende onveranderlijke wijsheid, in den kring der Mogendheden eene zedelijke magt verworven had, ziet zich overvallen, en beſchuldigd, als of zij laagte complotten ſmeedde, als of zij op den ondergang van Engeland bedacht was, alles om eene verhaaste en gantſchelijke uitplundering der Mogendheid te regtvaardigen.

In zijne waardigheid, in het belang zijner Volken, en in zijne verpligtingen jegens de Noordſche Hoven gekrenkt door deze geweldadigheid, die begaan is in de Oost-Zee, een beſloten Vaarwater, welks rust, ſedert langen tijd, en met voorweten des Kabinets van St. James; door de Mogendheden, aan die Zee grenzende, weerkeerig gegaarandeerd is, verborg de Keizer zijn misnoegen aan Engeland niet, en deed hetzelve kennen, dat hij daarbij niet ongevoelig blijven kon.

Z. M. voorzag niet, dat Engeland, na dat het zijne magt met vrugt gebruikt had, en het oogenblik der wegvoering zijner buit naderde, Denemarken tegen nieuwen ſmaad zou aandoen, en dat Z. M. zelf in dien ſmaad zou moeten deelen.

Men deed nieuwe voorſlagen, de een argliſtiger dan de ander, om Denemarken weder aan de Britſche magt te verbinden, om Denemarken onder te brengen, te verlagen, en als het ware te doen toeſtemmen in het geen geſchied was.

Nog minder voorzag de Keizer, dat men hem zou durven voorſlaan, die onderwerping te gaarandeeren, en er voor in te ſtaan, dat de gepleegde geweldadigheid geene nadeelige gevolgen voor Engeland zou hebben. De Britſche Ambaſſadeur oordeelde het mogelijk, met vrucht aan 's Keizers Ministerie voor te ſtellen, dat Z. Keiz. M. de verdediger en voorvechter van eene daad zou worden, die hij zoo openlijk gelaakt had.

De Keizer verſtondt aan dezen ſtap het kunstwerk van het Kabinet van St. James meerdere opmerkzaamheid, dan die kunstenaar zelf, dat hoopte, dat de Keizer om een en ander te maken aan zijne gerechtigheidsliefde, enz.

De Kroonprins van Denemarken, die een karakter vol veerkracht en edelheid bezit, en die van de Voorzienigheid eene ziel ontvangen heeft, die de waardigheid van zijnen rang evenaart, had den Keizer doen aankondigen, dat hij, met geregte misnoegen over het geen tusſchen Denemarken voorgevallen was, de overeenkomst deswegens niet geteekend had, en als van geener waarde beſchouwde.

Thans heeft hij den Keizer berigt doen geven van nieuwe voorſlagen, die Z. M. uit bitterheid tegen Denemarken niet wilde verzachten, vermits zij een doel hadden, en dezelve alleen het brandmerk der laagheid droegen, een merk, het welk zijn nimmer dragen zullen.

Getroffen door het vertrouwen, 't welk de Kroonprins in hem deed, heeft de Keizer, in overweging nemende zijne eigene grieven tegen Engeland, ripelijk onderzocht het bovende zijne verbintenissen tegens de Noordſche Mogendheden, verbintenissen, door Keizerin *Katharina* en wijlen Z. M. den Keizer, beiden roemrijker gedachtenis, aangegaan, bevonden deze verbintenissen te vervullen.

Zijne Keizerl. Majeſteit breekt alle Gemeenſchap met Engeland af, roept geheel zijn Gezantſchap van daar terug, en begeert het Gezantſchap van Zijne Britſche Majeſteit niet bij zich te houden. Er zullen voortaan geene betrekkingen tusſchen de beide Landen plaats hebben.

De Keizer verklaart, dat hij, voor altijd, alle Aktens vernietigt, die voorheen tusſchen Ruſland en Groot-Brittanniën geſloten zijn, en wel met name, de Overeenkomst, den $\frac{5}{17}$ Junij 1801 tot ſtand gebragt.

Hij Proclameert op nieuw de grondſtellingen der Gewapende Neutraliteit, dat gedenkteeken der wijsheid van Keizerin *Katharina*, en verbindt zich, nooit van dat Stelsel af te wijken.

Hij vordert van Engeland, dat het zijne Onderdanen voor alle hunne billijke Reclamatien wegens Schepen en Koopmanſchappen, die tegen uitdrukkelijken Letter van de, gedurende zijne eigene Regering, geſloten Traktaten, genomen of aangehouden zijn, volkomen ſchadeloos ſtelle.

De Keizer verklaart, dat tusſchen Ruſland en Engeland niets vast herſteld zal worden, voor dat Engeland aan Denemarken Satisfactie gegeven hebbe.

De Keizer verwacht, dat zijne Britſche Majeſteit, in plaats van zijne Ministers, zoo als nog onlangs geſchied is, te verdoemen, nieuwe Manifesten van Oorlog uitteſtrooijen, zijn eigen gevoel gehoor geven en gerechtigheid worden, om met Zijne Majeſteit den Keizer der Franſchen Vrede

(1) Tafereel der Staatkundige en Handels betrekkingen van Frankryk in de Oost- en West-Indien, door den Heer *de Pons*.

...; eene verzoening, die de onschatbare weldaden van Algemeenen Vrede over de geheele Aarde verspreiden zoude.

Indien de Keizer, omtrent alle de bovenstaande punten, en inzonderheid omtrent den Vrede tusschen Frankryk en Engeland, zonder welken geen gedeelte van Europa zich eene ware rust beloven kan, voldaan zal zijn, als dan zal Zijne Keizerlijke Majesteit de vriendschaps-betrekkingen met Groot-Brittannien, die de Keizer, bij het billijk misnoegen, dat hij koestoren moest, misschien te lang gehandhaafd heeft, gaarne weder herstellen.

Gegeven te Petersburg, den 26 October 1807.

Bovenstaande Verklaring is nu vier dagen geleden door den Minister *ad interim* der Buitenlandsche Betrekkingen, den Commercie-Minister Graaf *van Romanzow*, bij eene Circulaire aan alle de Buitenlandsche Gezanten medegedeeld, vervolgens in het Fransch en Russisch gedrukt, en aan de Beurs aangeplakt: de Magazijnen der Engelschen albier zijn gister verzegeld, en naar alle de havens is bevel gezonden, om de Engelsche eigendommen in beslag te nemen. Onze Ambassadeur te Londen, Heer *van Alopeus*, is reeds terug geroepen. Eene ziekte vertraagt nog slechts het vertrek des Engelschen Ambassadeurs, Lord *Gower*.

De wijze maatregelen van ons Gouvernement hebben ons van onze zijde volkomen veilig gesteld voor eenen verrasschenden overval, anders het geliefkoosde krijgs-ontwerp der Engelschen; weldra zal de winter-vorst zulks nog volkomener doen, en in den half-jarigen tusschentijd, dien zij aan onze toebereidselen verleenen moet, zal Engeland waarschijnlijk reeds het vol gewigt gevoeld hebben der lijdelijke, maar geduchte oorlogs-voering, welke onze Monarch het heeft aangekondigd. Zweden, door de Russische bezittingen aan de eene zijde, door de Deensche aan den anderen kant omgeven, bespoeld door eene zee, op welke Engeland zijnen bondgenoot thans in de daad geenen bijstand zal kunnen toebrengen, en welks overige kusten alömme door Frankryk of Frankryks vrienden bezet zijn, zal waarschijnlijk zonder eenen zwaardslag bezwijken, en deszelfs toetreding tot de zaak des Vasten Lands zal de laatste hand leggen aan de sluiting dier Engte, die Engeland nog onlangs toe zijne heilloos verraad tegen Denemarkens Hoofdstad gepleegd heeft, en welke men voortaan voor de Britsche schepen wel ongenaakbaar zal weten te maken. Dus zal dan dat stelsel van Continentale blokkade, 't welk *Napoleons* scheppende geest heeft gedacht, en welks doodelijke gevolgen de Engelsche Ministers zelfs niet eenmaal doorgezien, maar in hunne verblinding bespot hebben, in den letterrijksten zin volvoerd zijn; en Europa zal, van Archangel tot aan den Bosphorus, aan de dwingelanden der Zee, aan de vertreders der regten van neutraliteit en van menschelijkheid, geene haven, geene kreek meer aanbieden, die ter wijkplaats voor hunne Schepen of ten sluip-kanaal voor hunnen Koophandel dienen kunne. Weldra zullen de vereenigde krachten van Spanjen en van Frankryk weldra zal de verovering van Sicilien, weldra zullen hongers en gebrek, hun de beide Kotsen ontrukken, die zij nog in Europa's Zuidelijke Zeeën bezitten, en dat werelddeel geheel van hunne verpeste tegenwoordigheid bevrijden. Moge de billijke en lang geteekende grimschap der Amerikanen zich bij de dapperheid der Spaansche Kolonisten voegen, om de vijanden van het heelal ook uit dat welgelaat te verbannen."

Bij een ander Manifest heeft Z. M. plegtig bezit genomen van de landen, door het Traktaat van Tilsitt aan Rusland toegewezen. Eindelijk heeft de Keizer, bij eene Ukase, aan alle de Officiers, die in den Slag van Eylau uitgemunt, en niet reeds Ridder-Ordens bekomen hebben, het regt verleend, om een onderscheidend eereteeken te dragen.

DENEMARKEN.

KOPENHAGEN *den* 24 *November*.

In weerwil van hetgeen vernomen, heeft een kortelings in Kiel aangekomen Fransche Courier den tusschen Frankryk en Denemarken gesloten of- en defensief Alliantie-Traktaat medegebragt, en zal de reeds uit Parys gearriveerde Kapitein *Guilaumot* den 18 of 19 dezer met de Ratificatie des Konings afreizen. Volgens geruchten, zal dit Traktaat alhier binnen eenige dagen publiek gemaakt worden.

In den nacht, tusschen den 14 en 15 dezer, beproefden eenige vijandelijke Vaartuigen wederom eene landing op Amack; doch, daar zij alles geteekend vonden, om hen duchtig te ontvangen, zeilden zij spoedig wederom terug.

Dezer dagen hebben eenige Noorweegsche Lootsen twee Deensche Kanonneer-booten gevonden, welke de Engelsche Oorlogschepen waarschijnlijk op het sleeptouw gehad hebben, en dezelven naar Arendal gebragt.

De beide in Noorwegen liggende Oorlog-schepen zullen, zegt men, herwaarts uitzeilen. Door den Kapitein *Lind* wordt thans, onder kommando van den Kapitein *Jörgensen*, een Kaper uitgerust, die 26 stukken geschut en 100 man zal voeren.

Volgens particuliere Brieven is een Engelsch Paket-Jagt, het welk Depêches van de Regering aan boord had, en 8 man Equipagie voerde, door de Westerlandsche Lootsen onder Noorwegen genomen.

DUITSCHLAND.

ALTONA *den* 3 *December*.

Met de laatste Deensche Post heeft men over Elseneur uit Christiaansand de tijding ontvangen, dat onlangs, in de onderscheidene Havens van Noorwegen, 16 Engelsche Prijzen zijn opgebragt, onder dewelken zich een Kotter bevindt, die vier Tonnen met geld aan boord had. Daarenboven heeft de Kaper *Nordenskiöld* te Bergen een rijken Engelschen Prijs binnengebragt, en twee Deensche Kanonneer-sloepen zijn behouden, de eene te Hielelund en de andere te Liste, in Noorwegen, binnengeloopen. Voor het overige gaat 'er geen dag om, of 'er worden, zoo hier als te Elseneur, Engelsche Prijzen binnengebragt, die door de Deensche Kapers, in het gezigt der Vijandelijke Oorlogschepen, van dewelken ... in deze wateren zijn, genomen worden.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 1den December waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconf., jouissance van 22 Sept. 1807, 87 ⅜ ⅝ c. — *Idem*, jouiss. van 22 Maart 1808, 87 ⅜ ⅝ c. — Actien van de Bank, met verdubbeling, 1330 fr. 00 c. — *Idem*, zonder verdubbeling, 0 fr. 0 c.

De Beurs-prijs van diverse Effecten was, op Dingsdag, den 1 December, te Amsterdam, als volgt:

Holland.

Schuldbrieven	2½	pCt.	37 à 37½	Vrijw. Neg. 1782	5 pCt. 76 à 77
Dito	3	—	42½ à 43	30 Jar. Rente 1795	5 — 75
Certif. Neg. 1795	2½	—	36¼ à 36½	20 Jar. dito 1804	5 — 43 à 43¼
Oblig. oude form	2½	—	34 à 36	Losrenten 1798	3 — 49¾ à 49¾
Bat. Rescriptiën	4	—	58 à 58¼	——— 1801	3 — 49¾ à 49¾
Guldersche dito	4	—	55½ à 56	——— 1802	5 — 71 à 71½
Brabandsche dito	4	—		——— 1802	2½ — 37 à 37¼
Oblig. Domeinen	4	—	72½ à 72½	Kon. Neg. 1807	6 — 97¼ à 97⅝

Amerika.

Negotiatie bij *Wilhem en Stap horst*	5	pCt.	100 à 100½	1 Julij 1791	5½ pCt. 74 à 76
Fondsen bij *Stadnitzki*, 1787,	6	—	200 à 210	Dito bij *Idem*, 1 Nov. 1791,	4½ — 65 à 66
Dito bij *van Staphorst*, 1789,	6	—	190 à 195	Dito bij *Idem*, 1 Julij 1792,	4½ — 65 à 66
Dito bij *Cremmelin*,	6	—	130 à 135	Dito bij *Hope en Comp.*, C. S.	5½ — 103 à 106
Dito bij *van Staphorst*, Jan. 1791,	6	—	83 à 86	Dito bij *van Staphorst*,	5½ — 101½ à 102¼
Dito bij *Idem*, 1 April 1791,	5½	—	80 à 82	Cert. der oorspr. Fondsen bij *Idem*, C. S.	3 — 63½ à 64½
Dito bij *Idem*,				Akkers, 1ste Negotiatie	40 à 42
				Idem, 2de Negotiatie	34 à 36

Denemarken.

Tollen, bij *Dull*,	4	pCt.	90 à 95	Kroon, bij *Fisman*,	4 pCt. 90 à 95
Bank, bij *Idem*,	4	—	90 à 95	Aziatische Comp.	5 — 88 à 92

Spanjen.

Bij *d'Echenique*,	3½	pCt.	65	Bij *Hope en Comp.*,	5½ pCt. 94 à 95
Bij *Croese en Comp.*,	5	—		Bij *Idem*, 1802,	5½ — 89 à 90

Oostenryk.

Bij *Goll en Comp.*,	5	pCt.	54½ à 55¼	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4½ pCt.
Bij *J. Ozy en Zoon*,	5	—		Bij *Goll en Comp.*,	4 — 49½ à 51
Bij *Gollen Comp.*,	4½	—	51 à 52	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4 —

Diversen.

Rusland, bij *Hope en Comp.*,	5	pCt.	92 à 92½	Fransche Fondsen,	5 pCt.
Zweden, bij *Hogguer*,	5	—	93½ à 94½	*Idem*, Cert. bij *Ketwich en Voombergh, van Halmaal en Hagendoorn*, en *W. Borski*,	5 pCt. 81½ à 86½
Dito bij *Hasselgreen*	5	—	93½ à 94½	Saxen	5 — 100½ à 101½
Portugal, bij *Hope en Comp.*,	5	—	96 à 97	Napels	6 — 95

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Over de Landhoeven der Romeinen.

De geschiedenis der oude Romeinen, hoe zeer zij ook een laatdunkend, en, bij alle hunne natuurlijke grootheid, een klein Volk waren, is, in meer dan één opzig, voor ons zeer belangrijk. De beteren onder hen, hunne Wijsgeeren en Dichters, hoewel niet oorspronkelijk, gelijk hunne onnavolgbare voorgangers, de Grieken, hebben evenwel magtig op ons gewerkt, en wij zijn ten minste aan hun een groot gedeelte dezer beschaafdheid verschuldigd, niet alleen in wetenschappen, maar ook voornamelijk in kunsten.

De huiselijke inrigtingen van een Volk zijn onlogenbaar de zekerste kenmerken van hunne zeden en gebruiken, daar beide zoo naauw aan elkander hangen, dat men van het eene tot het andere altijd besluiten kan.

Volgens deze aangenomene waarheid, zullen wij trachten, eenige bijzonderheden over het huiselijk leven der oude Romeinen te geven, een onderwerp, bijzonder geschikt, om over een gedeelte der neigingen van dat beroemde Volk eenig licht te verspreiden. Dit betreft voornamelijk de inrigting van de Romeinsche Villas en Landhoeven, zoo dikwijls geroemd en bezongen.

In die vroegere tijden, toen het leven van dit Volk nog zoo eenvoudig was, als hun ganseh karakter, toen hun genot alleen in dat gene bestond, wat zij door vlijt, goede orde en spaarzaamheid verwierven, droegen ook hunne openbare, doch voorál hunne bijzondere gebouwen, het kenmerk dier eenvoudigheid, waar door zich die geheele Natie van anderen onderscheidde, en waar door zij tevens de ware achting verwierf, welke haar andere volkeren als eene verschuldigde schatting gaven. Hoe waren die tijden, die een' *Cato* onvergetelijk maakten; een' man, dien zijn landaard in 't geheel niet, en de nakomelingschap slechts ten halve wist te waardeeren. Hij moge niet zonder zwakheid geweest zijn; men kan hem van overdrevene dweepzucht beschuldigen; doch *Cato* was een man, hij handelde en stierf als zoodanig. Die doorluchtige Romein, en met hem een groot gedeelte zijner eenvoudige tijdgenooten, woonde wel op het land, (want hoe kon zulk een vroom en eenvoudig gemoed, een man, die zelf een kenner van den landbouw was, zich de genoegens ontbouden, die in de bekoorlijke dreven van Latium, onder zulken zachten hemel, te vinden waren?) doch hij legde geene Landhoevegoed, voor ijdele praal; hij verkwistte het grootste deel van zijn vermogen niet, om een verwijfd en wellustig leven, op Oostersche tapijten, te leiden, of zich eene galerij van Afrikaansche marmeren zuilen te stichten. — Neen! zijne Landhoeve diende hem tot eene gerijfelijke woning, om daar, zonder opzien en in alle stilte, van de woelige Stad verwijderd, alleen voor zich zelven, zijne vrienden en der kunst te leven.

Op zijne Villa (Landhoeve,) zocht men vergeefs eene kostbare verzameling van oude standbeelden; daar schitterden de wanden niet van goud of edelgesteente, en geene wellustige schilderijen wekten de verbeelding op.

Ga in den voorhof, en begroet, vol van eerbied, de Huisgoden (*Lares* en *Penates*) dezen verhevenen bezitters. Kom in deze kamer, bezie die eenvoudige muren; maar weinige vensters verlichten het vertrek, waar

in de grootste Romeinsche huizen, deze kleine ronde tafel, een van lijn van Cederhout gemaakt, die hare onbekleede hoeken verscheiden dezen edelen man eene genoegelijke rust; om dat hij zijnen dag wel besteedde. Ga verder. Hier is nog een vertrek. Eene voorkamer, waarvoe deze op Cato's Landhoeve? zijne vrienden bezoeken hem immers, zonder pligt, plegtigen; en andere menschen kent hij niet. Neen, dit vertrek is zijne eetzaal; waarin hij vertrouwelijk met zijne vrienden een maaltijd houdt, zoo als hem zijn landgoed en keuken verschaffen. Een boon, zelf gemest, een pauw, dien hij zelf gevoederd heeft, vruchten en olijven van boomen, door zijne eigene hand geplant, zijn daar zijne spijze. Geene tongen van Afrikaansche vogels, geene uitheemsche lekkernijen, maar smaakbare vleesch vindt gij op zijne tafel. Die aarden kannen en potten zijn voor den knecht en den heer. In Romen kent men slaven; in het huis van *Cato*, zijn zijne bedienden ook zijne vrienden. Ten achteren ziet gij een gebouw. Hier is de voorraadschuur van dezen Landheer, de zoldering voor vruchten, de bergplaats voor olie, en daaronder, de koele kelder. Verder op beschouwt gij nog een gebouw, gemaakt voor maaidieren, runderen, groot en klein vee. Alles kunt gij uit een venster overzien. Regts af, naar het zuiden, vertoonen zich de olijven, waarvan vruchtbare wijngaarden omgeven, en het boschje daar onder geeft rijkelijk olie. Die kudden beneden in dat dal, daar, waar die boom geheel leeg pen, en die lammeren zoo vrolijk springen, behooren aan *Cato*, en weiden op zijne velden. Links af, blinken de tinkels, die het koren maalden. Alles behoort aan *Cato*, en alles overziet hij als een bloot landman uit zijne kamers.

Zoo was de Villa van *Cato*, en zoo de *Villa publica*, gelijk *Varro* berigt. De Landhoeve van *Scipio* den *Afrikaner*, officieren en rotten genoeg waren, uit hoofde zijner aanzienlijke rijkdommen en onvergetelijke verdiensten bij den Staat, om zich in uiterlijk aanzien, boven anderen te verheffen, was niets prachtiger, gelijk *Seneca* met lof daarvan gewaagt.

Eenmaal was het gebruikelijk, de huizen om de landerijen te bouwen, en niet, ten gevalle eener prachtige woning, eenige velden aanteleggen, meer om die te hebben, dan te gebruiken. In dien tijd, verdeelde men de gebouwen, op elke Landhoeve, zeer doelmatig en huishoudkundig in drie onderscheidene soorten. Eene verdeeling, die ook bij ons plaats moest hebben, om de voordeelen en het gemak, daaraan verbonden.

(*Het vervolg en slot in het volgend Nommer.*)

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *De Minister van Finantiën van Zijne Majesteit den Koning van Holland*, kennis bekomen hebbende, dat baatzuchtige lieden zich niet ontzien, om Gouden en Zilveren Werken, die *na* de introductie der Wet van 11 Maart laatstleden, dat is, ingevolge het 1ste Artikel van dezelve Wet, *na den 1sten Junij dezes jaars*, zijn gemaakt, publiek of onder de hand te verkoopen en af te leveren, of als nog te koop te stellen of aan te bieden, zonder dat die Werken, overeenkomstig het 25ste Artikel van gemelde Wet, met een teeken van Keur of Keurkamer zijn gemerkt, hoedaan van de bij die zelfde Wet gestatueerde Belasting is voldaan, vermeent, tot voorkoming van het nadeel der goede Ingezetenen en speciaal van de winkelnerende lieden, een iegelijk, door deze, te moeten waarschuwen, dat, vermits de boven bedoelde Overtreders der Wet daardoor vervallen zijn in de poenaliteit van Confiskatie en verdere Boeten, bij het hier voren gealleguëerde 25ste Artikel gestatueerd, en men zich somtijds mogt laten voorkaan of in het denkbeeld laten brengen, als of door het teekenen van zoodanige Werken met de gekroonde O, alle recherche dien aangaande zoude ophouden; de Minister, zoo aan de respective Keurmeesteren als aan de Onzienders der Middelen te Landen, de noodige speciale orders zal doen geven, om naar te gaan of onder de Werken, welke bij visitatie aan de huizen der Werkmeesters, Kasthouders of andere in Goude en Zilvere Werken negotieerende lieden met de gekroonde O worden bevonden geteekend te zijn, zich ook de zoodanigen bevinden, welke het zij door als nog niet geheel en al te zijn afgemaakt, het zij door derzelver teekens of door andere omstandigheden of kenteekenen, kunnen bewezen worden, *na* de introductie der nieuwe Wet, te zijn gemaakt, en dus te onregte en in fraude van de Belasting, met de gekroonde O te zijn gestempeld; met last, om in zoodanige bevinding te handelen als bij het meergemelde 25ste Artikel der Wet van 11 Maart jongstleden is bepaald.

Wordende voorts alle de genen, die, uit verkeerde denkbeelde, zoodanige Goude of Zilvere Werken, die na de introductie der nieuwe Wet zijn gemaakt, met de gekroonde O mogten hebben doen teekenen of alzoo geteekende Werken in hunne Kasten of Winkels mogten hebben, bij deze, op het ernstigst geadhorteerd, om dezelven als nog in de respective Keurkamers te doen brengen, en aldaar, na dat dezelve behoorlijk zullen zijn gekeurd, daarvan, overeenkomstig de Wet, de Belasting te voldoen.

In den Haag, den 2den December 1807. *De Minister voornoemd*, GOGEL.

*** *De Minister van Finantiën van Zijne Majesteit den Koning van Holland* berigt door deze, dat, overeenkomstig de deswege vastgestelde bepalingen, voor *twee vermiste Nationale Schuldbrieven, als een groot in Kapitaal f 1000, zijnde No. 22359, en een groot f 200, zijnde No. 22367, beiden gedateerd 1 April 1803, rentende 2½ per Cent, met de daarbij behoorende Coupons over en sedert Ao. 1803*, Effekten van gelijke waarde zijn afgegeven, ten einde in de plaats derzelven te substitueeren.

Geschiedende deze Advertentie, ten einde een ieder zich ten aanzien van de voorschrevene vermiste Schuldbrieven voor schade wachte.

In den Haag, den 2 Dec. 1807. *De Minister voornoemd*, GOGEL.

*** *De Minister van Finantiën van Zijne Majesteit den Koning van Holland* adverteert, dat op Woensdag, den 16 December aanstaanden, des middags ten twaalf uren, in een der Lokalen van het Ministerie in het *Voorhout* in 's-*Gravenhage*, in het openbaar, en ten overstaan van Heeren Gecommitteerden der Rekenkamer, zal worden geprocedeerd tot de *Achtste Uitloting der Loterijen ad vier per Cent*, sprutende uit de Conversie der zoogenaamde *Negerlasten*, en andere in den jare 1794 *gemaakte Schulden*; en ten in conformiteit van het Decreet des Vertegenwoordigenden Lichaams van den 31 Meij 1799; zullende de uitslag dier Loting dadelijk door middel van de Koninklijke Courant worden bekend gemaakt.

Actum den 4 December 1807. *De Minister voornoemd*, GOGEL.

MINISTERIE van OORLOG.

*** *De Magazijn-Meester der Kampements-Effecten bij het Ministerie van Oorlog*, zal, ingevolge autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van Oorlogszaken, overstaan van den Commissaris, Rapporteur van 't District van Utrecht, op Maandag, den 21 December 1807, en volgende dagen, binnen Utrecht, in het Magazijn in de Geerte-Kerk, publiek aan de meestbiedenden, om *Contant Geld*, verkoopen de navolgende Goederen, als:

249	Kopere Marmieten,	à	50 Man.
1379	ditto ditto,	à	5 Man.
351	ditto ditto,	à	3 Man.
249	ditto Casseroles,	à	10 Man.
1518	ditto ditto,	à	5 Man.
337	ditto ditto,	à	3 Man.
1015	Azijn-Tonnetjes		
500	Wolle Dekens.		
576	Hangmat-Deeken.		
650	ditto Peuluwen.		
749	ditto Matrassen.		
36	Piket-Palen, en voorts een Partijtje oud Vaatwerk, Yzerwerk, Blikwerk en oud Gereedschap.		

Iemand daarvan eenige nadere informatie begerende, die adresseere zich bij den Magazijn-Meester voornoemd, wonende in den Trans te Utrecht, Litt. F. N°. 102.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** Op Dingsdag den 15 December 1807, 's morgens ten elf uren precies, zal, door Strandvonders tot *Katwyk aan Zee*, publiek worden verkocht: een extra zwaar *Scheeps-Anker*, zoo goed als nieuw, benevens een *Kabel*, ter lengte van 102 vadem, en dikte van 13 à 14 duim.

*** Het *Gemeente-Bestuur van Rhoon* roept bij deze op, alle de genen, welke zouden willen fustineeren Erfgenamen te zijn van *Aalbert Mieuwenee*, geboortig van Haarlem, en onlangs overleden binnen Rhoon, zonder eenige beschikking over zijne Nalatenschap te hebben gedaan, als mede alle die gene, welke eenige Goederen of Gelden van dezelven *Aalbert Mieuwenee* onder zich, of van denzelven te vorderen mogten hebben, omme hunne belangen, binnen de zes eerstkomende weken, en dus vóór het uitgaande van Januarij 1808, ter Secretarie van Rhoon te komen aangeven; zullende, na verloop van dien tijd, door het Gemeente Bestuur, voodanig omtrent gemelden Boedel worden gedisponeerd, als hetzelve noodig zal oordeelen.

Actum ter Vergadering van het Gemeente-Bestuur voornoemd, den 1 December 1807. *Ter Ordonnantie van hetzelve*, V. J. TROMER, *Secretaris*.

*** Op den 22 December 1807 zal, ten overstaan van den Gerigte van *Reeuwyk*, 's namiddags drie uren, in 't Regthuis aldaar, worden gedaan Rekening van den gerepudieerden Boedel van *Jacob van Leeuwen*, gefungeerd hebbende als Broodbakker te Reeuwyk; zullende ten zelfden dage bij die van den Gerigte worden gehouden het Judicium Ordinatum et Concurrentiæ; Iemand, daarvan iets te pretendeeren hebbende, sulks te deszelfs Pretentien, vóór den 12 December aanstaanden, ter Secretarie van Reeuwyk, op gene als naar Regten.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

IN NAAM DES KONINGS.

In zaken de Advokaat-Fiskaal des Konings, voor de Middelen te Lande, in het Departement Stad en Landen van Groningen, Kat. Om., Impetrant contra *Abrent Jelles*, woonende onder Grotegast, Gedaagden:

Land-Drost en Assessoren gezien en geëxamineerd hebbende het Intendith, met de verificatien daar toe dienende, aan zijde van den Impetrant, Kat. Om., overgelegd, en gelet, waar op in deezen te letten stond, doende Regt in name en van wegen Zijne Majesteit den Koning, verklaren den Gedaagden, krachtens Art. 46 en 52 van het Reglement op de Manier van Procedeeren bij de invordering der Middelen te Lande, verstoken van alle exceptien en defensien peremtoir; en Condemneeren wijders den Gedaagden, deszelfs regres tegens den origineelen mede-Gedaagden, *Johannes Jenes*, onverkort, ter zake van het zonder vooraf betaalden Impost Slag en van twee Schapen, welke zij den 19 October 1806 hadden laten Prijsseeren, krachtens Art. 2 der Ordonnantie op den Impost op het Beestiaal, van 6 December 1805, in de Boete van Twemaal Vier-Honderd en dus Acht-Honderd Guldens, mitsgaders in de kosten van dit proceste.

Aldus gedaan en gearresteerd den 19 November 1807, en gepronuntieerd den 26 daaraanvolgenden.

In kennisse van mij, G. W. VAN IMHOFF, *L. S.*

*** Van wege *het Offycie Fiskaal der Convooijen en Licenten te Amsterdam* zijn, voor den Commissaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning van Holland, voor de Zaken van de Convooijen en Licenten, in het Departement Amsterdam, tegens den 11 December 1807, op den middag ten 12 uren, op het Zee-Kantoor te Amsterdam gedagvaard:

Voor de vierde reize, alle de genen, die zouden willen pretendeeren eenig regt of actie te hebben, aan of tot 12 stuks Runderen, zijnde acht Koejen en vier Hokkelingen, den 12 Junij 1802, door 's Lands Commiesen aan de Vaart aangehaald, of te tot het provenu van dien.

OPPER-DEPARTEMENT van de JAGT.

*** *De Officier van de Jagt, in het 7de District, van het Departement Amstelland*, doet door deze notificeren, dat alle die genen, welke eenige Aktens van het Opper-Departement der Jagt ontvangen hebben, dezelven als nog binnen den tijd van veertien eerstkomende dagen aan hem zullen moeten exhibeeren; en worden die genen, welke de Aktens, die zij gevraagd hebben, nog niet mogen bekomen hebben, verzocht, daarvan opgave te doen, ten einde dezelven als nog aanhem te doen toekomen.

Wordende wijders alle die genen, welke eenige Aktens bekomen hebben, waarvoor zij in gebreke zijn gebleven het verschuldigde te veld en bij deze ten sterksten aangemaand, om het geen zij deswegens als nog verschuldigd zijn, binnen den tijd van veertien dagen te betalen, ten einde zich voor alle kosten en schaden, welke uit een verdere wanbetaling zouden voortvloeijen, te vrijwaren.

En zal ten dien einde Zitdag houden op den Raadhuize der Stede Beverwyk, op Dingsdag, den 15 December 1807, 's-middags van 12 tot 2 uren.

Actum op den Huize Marquette, bij Heemskerk, den 5 Dec. 1807. *De Officier der Jagt voornoemd*, W. RENDORP.

*** *Openbare Verkooping*, op Dingsdag den 15 December 1807, te *Leyden*, van zeer aanzienlijke partijen *Lood*, (ongeveer 200,000 ponden gemaakt *Zeer*, (zijnde het beste en bij de vorige Verkooping uitgehouden,) *Paeren-Schoorsteen- en Fournuisplaten, Huisschellen, Sloten, Mineren-, Zweedsche-, Blaauwe-gebikte-Metje steenen*, en het gene nog dage der Verkoopinge verder aangeboden zal worden; alles afkomstig van de op den 12 Januarij dezes jaars verwoeste Huizen, en thans liggende op Stads-Werf en Magazijn op den Rhijn, alwaar hetzelve, benevens de Voorwaarden en Koop-Condiciën, twee dagen vóór de Verkooping, voor de Gegadingden te zien zal zijn. De betaling zal moeten geschieden vóór of op den 1 Meij 1808.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*.